

- 1) samodzielny referat przygotowań publikacji spisowych i 2) samodzielny referat ewidencji zmian w podziale administracyjnym Państwa“;
- 4) w § 11 skreśla się wyrazy „Statystyki (VIII)“, a wpisuje się wyrazy: „Badań Statystycznych (VIII)“;
- 5) w § 12 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu: „2. Biuro dzieli się na wydziały: 1) organizacji i planowania, 2) techniczny, 3) opracowań stałych, 4) opracowań spisu, 5) lekkich maszyn statystycznych, 6) ciężkich maszyn statystycznych, 7) tablic maszynowych. Ponadto w skład biura wchodzi oddział racjonalizacji techniki.“;
- 6) w § 13 w ust. 3 po wyrazach: „oddział ekspedycji i łączności“ wpisuje się wyrazy: „samodzielny referat akcji socjalnej“;
- 7) w § 14 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „3) szkolenia zawodowego; ponadto w skład Biura wchodzi 4) samodzielny referat akcji socjalnej.“;
- 8) po § 15 dodaje się nowy § 16 w brzmieniu: „§ 16. 1. Do zakresu działania Zarządu Szkół Głównego Urzędu Statystycznego należy kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie szkół i kursów prowadzonych przez Główny Urząd Statystyczny oraz wykonywanie

innych funkcji, określonych w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 277).

2. Zarząd Szkół Głównego Urzędu Statystycznego dzieli się na: 1) wydział szkół i kursów, 2) samodzielny referat programów i planów, 3) samodzielny referat młodzieżowy, 4) samodzielny referat personalny, 5) oddział budżetowo-gospodarczy.“;
- 9) dotychczasowe §§ 16—20 otrzymują kolejną numerację od 17 do 21;
- 10) w dotychczasowym § 16 po wyrazach umieszczonych w nawiasie: „biura, samodzielnego wydziału“ wpisuje się wyrazy „Zarządu Szkół“;
- 11) w § 20 pkt 1 lit. c) po wyrazach „na oddziały“ dodaje się wyrazy: „z zachowaniem postanowień § 18 ust. 2“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. S. Jędrzychowski

1260

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 października 1951 r.

w sprawie sposobu i zasad pokrywania odszkodowania za przymusowo wykupione nieczynne maszyny przemysłowe.

Na podstawie § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „rozporządzeniu“ rozumie się przez to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 155). Wykonawca narodowych planów gospodarczych, uprawniony do odbioru maszyny, zwany będzie dalej w skróceniu „nabywcą“.

§ 2. Odszkodowanie za przymusowo wykupione maszyny płatne jest po uprawomocnieniu się orzeczenia o wykupie maszyny i po ich odbiorze przez nabywcę.

§ 3. Jeżeli wykupywana maszyna — z uwagi na wysokość odszkodowania oraz okres użyteczności — stanowi nakład inwestycyjny, odszkodowanie płatne jest ze środków inwestycyjnych nabywcy, jeżeli zaś maszyna nie stanowi nakładu inwestycyjnego — odszkodowanie płatne jest ze środków obrotowych (budżetowych) nabywcy.

§ 4. 1. Nabywca powinien przed terminem płatności (§ 2) zapewnić sobie odpowiednie środki inwestycyjne lub obrotowe (budżetowe) na pokrycie odszkodowania oraz zawiadomić władzę, która orzekła o wykupie, jaki bank i z jakich środków pokryje odszkodowanie.

2. Jeśli nabywana maszyna stanowi nakład inwestycyjny, a nabywca nie dysponuje przed terminem płatności odpowiednimi środkami inwestycyjnymi, powinien stosownie do treści § 40 ust. 10 pkt 2) instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, stanowią-

cej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. w tej sprawie w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1951 r. zmieniającym niektóre przepisy tej instrukcji, uzyskać zaświadczenie inwestora centralnego, że potrzebne mu na wykup maszyny pokrycie zostanie w ciągu 30 dni uruchomione.

3. Władza, która orzekła o wykupie, wydaje decyzję przewidzianą w § 11 rozporządzenia, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Nabywca obowiązany jest udzielić właściwemu bankowi dyspozycji wypłacenia odszkodowania.

2. Do dyspozycji, o której mowa w ust. 1, nabywca obowiązany jest dołączyć odpis prawomocnego orzeczenia stanowiącego podstawę wypłaty. W przypadkach, określonych w § 4 ust. 2, nabywca zobowiązany jest ponadto przedłożyć bankowi odpowiednie zaświadczenie inwestora centralnego.

3. Bank po otrzymaniu dyspozycji, o której mowa w ust. 2, przeleje kwotę odszkodowania na zablokowany rachunek depozytowy osoby uprawnionej do odbioru odszkodowania oraz zawiadomi o tym:

- 1) osobę uprawnioną do odbioru odszkodowania;
- 2) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej z podaniem kwoty odszkodowania.

4. W przypadkach, określonych w § 4 ust. 2, bank udzieli nabywcy kredytu krótkoterminowego, o którym mowa w § 40 pkt 11 lit. a) powołanej w § 4 instrukcji.

§ 6. Jeżeli nabywca nie złoży bankowi dyspozycji, o której mowa w § 5 ust. 1, w ciągu 30 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia o wykupie maszyn, bank dokonuje przelewu na zablokowany rachunek depozytowy osoby uprawnionej do odbioru odszkodowania na jej wniosek, oparty na załączonym prawomoc-

nym orzeczeniu o wykupie maszyn, w ciężar posiadanych przez nabywcę środków na wykup maszyny, bądź wzywa ją do niezwłocznego dostarczenia pokrycia. W tym ostatnim przypadku bank dokonuje przelewu bezzwłocznie po dostarczeniu pokrycia.

§ 7. Wypłata odszkodowania przelana na zablokowany rachunek depozytowy osoby uprawnionej do odbioru następuje po przedłożeniu bankowi dokumen-

tów, wymienionych w § 13 pkt 2 i 3 rozporządzenia, na wniosek osoby uprawnionej do jego odbioru w terminach określonych w § 14 ust. 1 rozporządzenia i po dokonaniu potrąceń zaległości, o których mowa w § 13 pkt 3 rozporządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1261

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 18 września 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Łączności.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Łączności, zwany dalej w skróceniu „Instytutem“.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie w dziedzinie eksploatacji urządzeń radio- i teletransmisyjnych prac naukowo-badawczych, mających na celu racjonalne wykorzystanie istniejących urządzeń telekomunikacyjnych i stałe podnoszenie ich stanu technicznego oraz opracowanie koncepcyj nowych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Poczty i Telegrafów.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania Instytutu określi statut, który zostanie nadany odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania planowych zadań środki objęte spisem inwentarza na dzień 1 lipca 1951 r.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1951 r.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

1262

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 18 września 1951 r.

w sprawie nadania statutu Instytutowi Łączności.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) oraz w związku z postanowieniem § 5 zarządzenia z dnia 18 września 1951 r. w sprawie utworzenia Insty-

tutu Łączności (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1261) nadaje się temu Instytutowi statut w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 18 września 1951 r. (poz. 1262).

STATUT INSTYTUTU ŁĄCZNOŚCI

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Instytut Łączności, zwany dalej w skróceniu „Instytutem“, działa na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) oraz zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 18 września 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Łączności (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1262).

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Poczty i Telegrafów, zwany dalej „Ministrem“.

§ 5. Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Instytutu w otoku.

§ 6. Zadaniem Instytutu jest planowanie, organizowanie i prowadzenie badań naukowych teoretycznych i doświadczeń w zakresie urządzeń radio- i teletransmisyjnych celem podniesienia ich stanu technicznego oraz racjonalnego ich wykorzystania do potrzeb gospodarczych, administracyjnych i politycznych kraju, a w szczególności:

- 1) opracowywanie centralnego planu prac naukowo-badawczych w zakresie eksploatacji urządzeń radio- i teletransmisyjnych oraz racjonalnego ich wykorzystania i podniesienia ich stanu technicznego;
- 2) prowadzenie, nadzorowanie i koordynowanie prac naukowo-badawczych, teoretycznych i doświadczalnych w zakresie wymienionym w pkt 1;
- 3) śledzenie postępu nauki, techniki, telekomunikacji i metodyki pracy w innych krajach, a w szczególności w Z.S.R.R. i krajach demokracji ludowej, oraz przystosowanie ich zdobyczy dla własnych potrzeb;
- 4) prowadzenie prac badawczych, teoretycznych i doświadczalnych nad nowymi urządzeniami dla po-